

Shrnutí:

Příspěvek se zabývá problematikou materiálního znaku přestupku v řízení vedených před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže v oblasti zadávání veřejných zakázek. Materiální znak, chápaný jako společenská škodlivost protiprávního jednání, představuje nezbytnou podmínku pro naplnění skutkové podstaty přestupku dle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Autoři analyzují vývoj právní úpravy, zejména význam a důsledky zrušení ustanovení § 270 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, k němuž došlo novelou č. 166/2023 Sb. Tato změna znamená odklon od presumování materiálního znaku a návrat k materiálně-formálnímu pojetí přestupku tak, jak jej zakotvuje zákon o přestupcích. Článek se dále věnuje judikatornímu vývoji, který osciluje mezi požadavkem na obligatorní posouzení materiální stránky přestupku správním orgánem a výkladem, jenž tuto povinnost podmiňuje aktivní procesní obranou obviněného. Autoři se přiklání k názoru, že s ohledem na zásady správního řízení je správní orgán povinen zkoumat naplnění materiálního znaku vždy, a to i bez výslovné námítky účastníka řízení.

Klíčová slova: veřejné zakázky, přestupky, společenská škodlivost, dokazování, odůvodnění správního rozhodnutí.

A few notes on the material nature of public procurement violations handled by the Office for the Protection of Competition – summary:

The paper addresses the issue of the material element of an administrative offence in proceedings conducted before the Office for the Protection of Competition in the field of public procurement. The material element, understood as the social harmfulness of unlawful conduct, constitutes a necessary condition for fulfilling the elements of an administrative offence under Act No. 250/2016 Coll., on Liability for Administrative Offences and Proceedings Thereon. The authors analyze the development of the legal framework, particularly the significance and implications of the repeal of Section 270(1) of Act No. 134/2016 Coll., on Public Procurement, which occurred through Amendment No. 166/2023 Coll. This change marks a departure from the presumption of the material element and a return to the material-formal concept of administrative offences as enshrined in the Administrative Offences Act. The article further examines the development of case law, which oscillates between the requirement for the administrative authority to obligatorily assess the material aspect of the offence and an interpretation that conditions this obligation on the active procedural defence of the accused. The authors advocate the view that, in light of the principles of administrative procedure, the administrative authority is obliged to examine the fulfilment of the material element ex officio, even in the absence of an explicit objection by the party to the proceedings.

Keywords: public procurement, administrative offences, social harmfulness, evidence procedure, justification of administrative decisions.